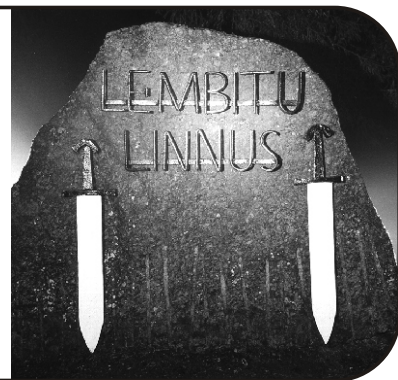

Suure-Jaani linna,
Suure-Jaani valla
ja
Olustvere valla
ajaleht

Nr. 8 (53)
August 2004

LEOLE

AUGUST Anno Domini 2004

August on käes. Veel kümmekond päeva tagasi näis, et suve sel aastal ei tulegi. Varjulise mates kohtades öitsesid alles pojengid ja vihmasadusid saatis sügisene jahedus. Tantsupeoliste tantsimistahe sai tõise katsumise osaliseks - ja ei murdunud! Kui vaid oleks plats, kus tantsida. Praegu näeb enamus pidulisi päev otsa kalkanud vihmas ja läbimärjas olemises vaid selle naljakamat poolt - "mu sukad olid põlvini porised ja vett täis seelik venis pea maani!" Küsimusele saan üksmeelse vastuse: sel aastal oli väga tore laulu- ja tantsupidu!

Agaga suvi tuli siiski! Natukeseks. Just Viljandis toimuva Folgi ajaks. Selle ürituse korraldajatel paistab ilmategijatega eriti hea suhe olevat. Juuli viimastel päevadel tundub jälle uskumatuna, et veel mõned päevad tagasi olid tõelised rannailmad. Nii kord Eestimaa on - suveürituste planeerimine on paras risk. Tahtmatult meenub pessimistide ütlemine, et meil olla kaksteist kuud halba suusaailma.

Päikest, vihma, sooja ja jahedat - kõike seda said tunda Kuhjaveres küla 405. sünnipäeval käinud. Järjest tihedamalt lähevad ürituste korraldajate mõtted katusealuste ehitamisele. Nii Tallinnas kui Kuhjaveres.

Põllumeest ei aita aga seegi, hein tuleb väljalt teha ja saak põllult koristada. Hoovihmad on heitlikud - mõnel pool ei ole kuiva ilma nähtudki, teisel on lehmade ninaesine kenasti katuse all. Kartul kipub kohati juba mädanema, aga maasikasaak oli kõigele vaatamata enamasti päris korralik. Mesilaste pidajad on tähendanud, et kuigi meevarud eriti ei suurene, on mesilaste endi arv rohkemasti kasvanud.

Sisemaa inimeste kisub mere äärde - vähemalt korra suve jooksul. Kes läheb perega, kes sõpruskonnaga, kes töökaaslastega. Kes suvilasse, kes telgiga, kes vaid üheks päevaks. Istud jalgu-pidi meres ja kuulad lainete loksumist. Ja lased mõtetel liikuda. Mõtelda on mõnus. Ja tundub, et mere ääres tulevad nagu suuremad mõttedki - võimalik, et see on tingitud nii suure hulga vee lähedusest. Või sellest, et enam pole kuskile tõtata - meri on ees.

Augustis olla suve loota, räägivad ilmatargad - loodame siis; ja vahel annab ju septembegi suvekuudele silmad ette.

Augustis toimub Suure-Jaanis juba 44. korda Järvepidu. Rahvakalendri tähtpäevadest tuntuim on rukkimaarjapäev.

Kõigile selle suve üritustele - olgu see Suure-Jaani Muusikafestival, Üldlaulu- ja Tantsupidu Tallinnas, Viljandi Vanamuusika ja Pärimusmuusika festival või Trompeti Suveakadeemia õpilaste kontsert Suure-Jaani kirikus - mõeldes meenub tsitaat Eesti Laulu- ja Tantsupeo Sihtasutuse kodulehe tänamise leheküljelt:

On neid,

kes kingivad pisku oma ohtrast omandusest - nad teevad seda tunnustuse pärast.

Ja on neidki, kel on vähe ja annavad kõik.

Nemad on need,

kes usuvad elusse ja elu küllusesse

ja nende varalaegas ei jää kunagi tühjaks...

On neid,

kes kingivad rõõmuga,

ja see rõõm on neile tänutäheks.

Ja on neid, kes kingivad piinaga,

ja see piin on neile sakramendiks.

Alles kui kingite osa iseendast

on see tõeline andmine.

[K. Gibran/]

Andmisrõõmu ja sellest osasaamise rõõmu kõigile!

Leili Kuusk
leili@suure-jaani.ee

Rongkäik suundub külamaja ja -platsi poole

FOTO: Jaanus Siim

Küla aastast 1599 - Kuhjaveres. Kui paljud teavad, mis aastal esmamainiti nende koduks olevat küla või linna?

Kuhjaveres küla ei kutsunud oma sõpru juuliku viimasel päeval lihtsalt sünnipäevale, koos Kodukant Viljandimaaga tähistati küla auväärta vanust ja kolme esimest kuud Euroopa Liidus külade ja seltside päevaga. "Ise tehtud - hästi tehtud". Üritusele lisandus veel ka Viljandi maavanema Kalle Küttise vastuvõtt Kauni kodu konkursist osavõtjate tunnustamiseks.

Nii oligi heitliku ilmaga laupäeval päeval kella 11ks küla sildi juurde kogunenud hulk rahvast lähemalt ja kaugemalt.

Külavanem Romeo Muck tervitas saabunud ning kohe asuti ka asja kallale: valla toel ja kohalike meeste abil oli valmis saanud bussootepaviljon. Neljatoalise - nagu külavanem ütles - ehitise lindi lõikasid koos külavanemaga läbi kohalik mees Tiit Kuusik ja maavanem Kalle Küttis.

Seejärel liikus rongkäik külamaja juurde.

Sünnipäevaliste hulgas oli Viljandi maakonna 10 seltsi umbes 80 liikmega: Ülde Külaselts, Olustvere Maanaiste Selts, Vastemõisa Naiste Ühendus, Loodi Külaselts, Kõleri Muuseumi Selts, Lilli Külaselts "Tatsu", Tuhalaane Külaperede Selts, Karksi "Ehatäht", Sudiste "Sudijad", Uue-Kariste ja Rimmu Naisselts. Lisaks inimesi Riiasaare, Aimla, Heimtali jt küladest; Järvamaa kolmest külast kümmekond inimest; Lääne-Virumaa Palasi sõpruskülast kuus inimest. Endisi ja praegu siin Kuhjaveres elasid umbes 70.

FOTO: Leili Kuusk

Vihm väikesed kunstnikke ei heidutanud - emme-issi vihmavarju all joonistati edasi

Kuhjaveres küla 405

Sadakond inimest oli vastuvõtte kutsunud maavanem.

Päeva avamisele ja Liikumise Kodukant presidendi Kaja Kauri teravile järgneski lipumasti vimplite ja tänukirjade kätteandmine maakonna kaunite kodude omanikele. Maavanema sõnavõttust jäi kõlama mõte, et inimene, kes on suutnud endale kodu ehitada, suudab üles ehitada ka Eesti riiki. Tunnustuse osaliseks sai ka külamaja naaber, Alt-Siimu talu peremees Tiit Kuusik.

Et ürituse läbiviimist toetas Euroopa Liit, siis oli päevakavas ka seminar "Osalusde mokaatia ja omakultuur Euroopa Liidus". Oma tööst ja kogemustest Euroopa Liidus rääkisid ning küsimustele vastasid Eesti Talupidajate Liidu ja Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoja esindaja Brüsselis Aivar Niinemägi ja Europarlamendi saadik Toomas Savi. Toomas Savi ütles muu hulgas, et "külavanem" on eestlaste üha kasvaval Brüsseli kogukonnal veel valimata.

Seejärel esines kolmveerand-tunnise loenguga Kalle Küttis, kes rääkis modernistlikust ja postmodernistlikust maailmavaatest. Paljudki heaoluriikides valdavaks saanud postmodernistlikud seisukohad on meile veel harjumatud, samas võime aga tähendada, et need vaated võetakse üsna ruttu omaks meie noorte poolt, kes välismaale õppima-tööle läinud. Just noorte hulgas muutub kiiresti aina tähtsamaks olla eurooplane. Muutunud maailmavaade on paljudel juhtudel peamiseks põhjuseks, miks kodumaale tagasi ei pöörduta. Veel käsitleti demokraatiat - aeglaste muutuste süsteemi - ja individualismi, mis on iseloomulik just postmodernistlikule maailmavaatele. Maavanema ettekanna oli huvitav ja kindlasti pani nii mõnegi inimese maailma asjade üle sügavamalt järele mõtlema. "Aga kumb maailmavaade siis ikkagi parem on?", kuulsin nii mõnestki suust küsimust. Sellele ettekandja "kahjuks" ei vastanud - tema rääkis vaid sellest, mis on. Vaevalt, et antud juhul saakski üheselt määratleda: "parem", "halvem".

Pärast lõunat suundus paarkümmend inimest Parika rappa. Kuhjaveres küla abiga on metskond ehitatud laudtee, mis viib huvilise Väi-

kejärve äärde.

Külaplatsil jätkus aga päev võistlustega. Lapsed joonistasid teemal "Minu küla". Võistluse väljakuulutamise järel kilkas üks pisike mees rõõmsalt: "Mina joonistan oma ema - pikkade juustega!" Väikesi kunstnikke ei heidutanud isegi üha tihenev vihm - emade-isade vihmavarjude all jätkati, kuni korraldajad lapsed külamaja "kolisid". Kokku valmis 19 tööd. Kõik said medali.

Veel võisteldi pimevõrkpallis - võitjaks tuli Aimla ja Kuhjaveres ees Ülde küla. Mõõgavõitluse võitis Olustvere mees Priit Aren. Järgnesid Liina Reinart ja Allan Käo. Mõõgavõitluses ei olnud sihiks mitte vastase tabamine, vaid hoopis keti otsas rippuva raudrõnga mõõga otsa saamine. Võistlejad seisid lisaks puupakkudel ja püüdsid üksteist segada.

Veel teinegi alavõit läks Priit Arenile - sangpommihoidmine aja peale. Järgnesid Meelis Reinart Riiasaare ja Jaan Reiner Kuhjaveres külast. Laste sama võistluse võitis Eha Mäesalu Liina Reinarti ja Allan Käo ees.

Tihedad vihmasahmakad tegid plaanides korrektiivse ja saapaheite-võistlus ning murukeegel jäid ära.

Igale seltsile oli lubatud 10-15 minutit kontsertprogrammiks. Seda võimalust kasutas seitse külaseltsi. Tantsiti ja lauldi ning tehti näit emängu. Li sa ks T ää ks i "Oerutajate" pikale "Tuljakuga" lõppenud kavale esitasid kaks noort külalispaari tantsupeol kavast olnud tantsud "Las jääda ükski mets" ja "Pihlapuu". Kõik olid tublid, aga kõige suurem rekvisiidikäru ja -elus hobune! - olid vaieldamatult Ülde küla isetegijatel, kes esitasid Ülde küla ajaloo sõnas ja pildis läbi aastatuhandete.

Veel toimus oksjon, kus müüdi maha Olustvere naiste kaltsuvaip, originaalne linnupuur, marjakorjaja ja lillekimbud. Osavaks oksjonipidajaks oli Kuhjaveres küla Passaia talu peremees Margus Lemming.

Tantsuks mängis ansambel "Emmeta" - isa ja tütar Hansenid Täaksist. Päev lõppes pool kümme õhtul.

Kuhjaveres küla Euroopa mõtet iseloomustavat kodanikualgatust ka järgmisteks aastasadadeks!

Leili Kuusk

OMAVALITSUSINFO

Suure-Jaani Vallavalitsus 01.07.2004

Määrati projekteerimistingimused laohoone projekteerimiseks Metsatööstuse kinnistule Kõidama külas;

Aivar Kundlale väljastati ehitusluba Jaburi teraviljakuiivati ehitamiseks Arjadi Jüri talus ja AS Elion Ettevõttele Suure-Jaani Vastemõisa sidekaabliini ehitamiseks;

Puudega inimesele seati hoolde ja määrati hooldaja.

21.07.2004

Õigusvastast võõrandatud vara eest määrati kompensatsioon Arvo Letnerile;

Suure-Jaani valla elarvesse riigieelarvest laekunud vahenditest määrati toimetulekutoetust üksi elavatele isikutele ja perekonnale, kelle kuu netosissetulek on alla

kehtestatud toimetulekupiiri, 29 872 krooni;

Puudega inimestele seati hooldused ja määrati hooldajad;

Toetati Suure-Jaani eakate klubi "Meelespea" eestvedamisel korraldatavat piirkonna eakate rukkumarjapäeva suvepidu 500 krooniga ning Looduskaitse Seltsi Suure-Jaani jaoskonna osalemist

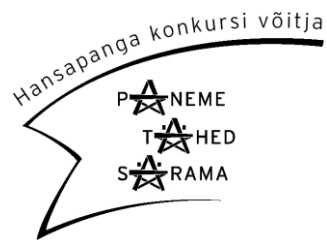
Vabariiklikul looduskaitselise kokkutulekul Vooremaal 1000 krooniga.

Olustvere Vallavalitsus

Väljastati ehitusluba Olustvere mõisa härjatalli rekonstrueerimiseks puidutöökojaks; Väljastati ehitusluba Olustvere fiiberoptilise sidekaabli paigaldamiseks;

Olustvere valla elarvesse laekunud vahenditest määrati toimetulekutoetust 34122 krooni üksi elavatel isikutele ja perekonnale, kelle kuu netosissetulek on alla kehtestatud toimetulekupiiri;

Tunnistati Keskuse 3-12 korterimandi enampakkumise võitjaks Raimo Kramm; Määrati hooldaja raske puudega isikule.

Hansapank paneb tähed särama!

Hansapanga poolt 2004. aastal korraldatud laste- ja noorteprojektide toetuskonkursile "Paneme tähed särama" esitas Suure-Jaani vallavalitsus projekti "Maalaps vääriliseks". Nimetatud projekti eesmärgiks on suunata külades elavaid noori aktiivselt tegelema sportliku enesearendamisega. Hansapangalt taotleti toetust kolme uue palliväljaku rajamiseks Suure-Jaani valla külaeladesse. 21. juunil 2004 alla kirjutatud lepingu kohaselt toetati

28 162 krooniga Sürgavere külla rannavõlleplatsi, Reegoldi külla tänava-korvpalli väljaku ja Navesti külla võrkpalliväljaku rajamist. Külaväljakute valmimise võimaldab lisaks piirkonna omavalitsuste noorte spordiprojektide "Korvpallikool" ja "Võrkpallikool" treeningutele viia vastavates külaelades läbi ka piirkonna spordikalendris planeeritud rannavõlle-, võrkpalli- ja korvpalliturniiride etappe. Nii saavad kohalikud külanõured võimaluse organi-

seerida piirkondlikke spordiüritusi ning neid läbi viia. Välisväljakute rajamisel ja ümbruse korrastamisel on kogu jõukohase töö ära teinud kohalikud noored ise töölaagrite käigus. Projekt "Maalaps vääriliseks" annab väikestes külaelades elavatele noortele võimaluse kogeda, et sealsete elukeskkonna paremaks ja atraktiivsemaks muutmiseks saavad nad ise palju kaasa aidata ning õpivad oma vaba aega mõtestatult ja eesmärgipäraselt arendava tege-

vusega sisustama. Lõpetuseks tahaks loota, et ilmastikuolude tõttu suurte raskustega rajatud uued palliväljakud leiavad pidevalt kasutamist ning püsivad väga heas seisukorras kaua. Suure-Jaani vallavalitsus tänab Hansapankat ja Hansart-mängumaksu Nõukogu projekti "Maalaps vääriliseks" toetamise eest!

Mati Adamson

Suure-Jaani valla noorsoo- ja sporditöö spetsialist

Maattevõtjad saavad jälle PRIAst toetust taotleda

Külades, alevites ja alevikes tegutsevatel ettevõtjatel on võimalik saada tuget majandustegevuse arendamiseks.

Maapiirkonnas majandustegevuse arendamist on kolmel viimasel aastal toetatud SAPARDi programmist. Tänavu jagatakse samasugust toetust, aga nüüd juba riikliku arengukava (RAK) raames. Aastatel 2004-2006 on selleks toetuseks võimalik jagada 136 miljonit krooni.

Toetuse eesmärk on arendada maapiirkondades mittepõllumajanduslikku tegevust. Toetust saavad vähemalt aasta aega tegutsenud:

* ettevõtjad, kes mitmekesistavad või laiendavad oma tegevust,

* põllumehed, kes alustavad mittepõllumajanduslikku ettevõtlusega maapiirkonnas.

Toetust saab taotleda ainult väikeettevõtja, kelle aastakäi-

ve ei ületa 109,5 miljonit krooni või aastabilansi kogumaht ei ületa 78,2 miljonit krooni ja kus on alla 50 töötajat.

Mida toetatakse

Toetatakse maaturismi, käsitööstust, teenuste pakkimise ja toiduainete töötlemise arendamist.

Toetatavad investeeringud on:

1. Turistide teenendamiseks vajalike ehitiste ja rajatiste ehitamine ja rekonstrueerimine (hooned, spordiväljakud, matkarajad, laagripildid, hobusetallid, õngitsemistiigid, paadisillad ja randumiskohad) ning majutus- ja toitlustustevõtetele esitatavate nõuete täitmiseks vajalike seadmete ostmise sh infotehnoloogia seadmed

2. Käsitööstuslikuks tegevuseks vajalike hoonete ehitamine ja rekonstrueerimine ning seadmete ostmise (kudumismasinad, kangasteljed, käärpuud, vokiid ja õmblusmasinad, õmblustööstuse ettevõtete sisseseade ja töövahendid,

tisleri ja ehituspusepa tööks vajalikud puidutöölismiseadmed ja -tööriistad, keramiikaahjud ja -tööriistad, nahaparkimiseadmed ja -tööriistad, kivi töötlemissaadmed ja -tööriistad, ventilatsiooniseadmed, sepatöö seadmed ja -tööriistad)

3. Teenuste osutamine

* Hoidlate ehitamine ja rekonstrueerimine ning seadmete ostmise

* Põllumajandusmasinate (väljaarvatud traktorite) ostmise

* Põllumajandus- ja metsatehnika remondiks vajalike hoonete ehitamine ja rekonstrueerimine ning seadmete ostmise

* Pesumajade, juuksuritöökojade, kaupluste (kaasaarvatud rändkaupluste), kingsepatöökojade ehitamine ja rekonstrueerimine ning vajalike seadmete ostmise

* Puidutöötlemise teenuse osutamiseks vajalike seadmete ostmise (puiduhakke, grillisõe või katusekatte laastude ja sindlite valmistamise sead-

med, saepuru ja hakke briketeerimiseadmed, halupuidu tükeldamise ja lõhkumise seadmed, ventilatsiooniseadmed)

* Laste- ja hoolekandeaustuste hoonete ehitamine ja rekonstrueerimine ning spetsiaalsisustuse ostmise

4. Toiduainete töötlemise hoonete ehitamine ja rekonstrueerimine ning seadmete ostmise, mis on vajalikud Euroopa Ühenduste asutamislepingu lisas 1 nimetatud toodete töötlemiseks.

Toetuse suurus

Toetust võib saada kuni 50% investeeringu käibemaksuta maksumusest. Toetuse suurus tuleneb äriprojekti kirjast olevast oma- ja laenuvahendite puudujäägist, kuid see on maksimaalselt 1 564 660 krooni ühe taotleja kohta on aastas. Toetust on võimalik saada ka projekteerimiseks ja äriprojekti koostamiseks.

Põllumajandustehnika soetamiseks saab toetust küsida ainult tulundusühistu, mille

põllumajandussaaduste tootmise osakaal ei ületanud 20% eelnenud majandusaasta netokäibest ning kes kavandab investeeringujärgselt teenindusliku ettevõtluse osakaalu suurenemist.

Kui taotletakse toetust uue hoone ehitamiseks või olemasoleva hoone laiendamiseks, siis tuleb investeeringujärgselt luua 1 töökoht, muudel juhtudel peavad säilima olemasolevad töökohad.

Maapiirkonnas majandustegevuse arendamise toetuse taotluse vastuvõtt kestab augusti lõpust kuni 8. oktoobrini PRIA piirkondlikes büroodes. Toetus makstakse välja kolme kuu jooksul pärast investeeringu eest tasumist ja nõuete kohaste maksedokumentide PRIA-le esitamist.

Lisainformatsiooni, juhendmaterjali ja taotlusdokumentide vorme saab PRIA büroodest ja veebilehelt www.pria.ee

Heli Raamets
PRIA pressinõunik

LUGEJA KIRJUTAB

Kes peab Olustvere Soojust kontrollima? Eks ikka kõrgeima või muu kandja!

Olustvere keskasulas Keskuse 7-11 elav vallakodanik Erni Tehvre pidas tasu, millega OÜ Olustvere Soojus talle soojust müüb, liiga kalliks ja otsustas üle minna elektriküttele. Soojustarbija Tehvre arvutuste kohaselt tuleb kütteelektri ostmise talle, olenevalt talve karmusest, 2-4 korra odavam. Ta saatis OÜ Olustvere Soojuse juhatajale vastava kirja. Et eadspidi, uuel kütteperioodil, neilt enam kütet, s.o toasooja, ei osta. Vastuseks sai ta Olustvere Soojuse juhatajalt Ilmar Kiilaspä-lt kirja, mis vajab äratoomist:

„Vastuseks Teie avaldusele (22.07.04) teatame, et olete

oma avalduses märgitud tegevusega rikkunud EV kehtivaid seadusi (korteriomandi seadus, ehitusseadus, asja- ja võlaõigusseadus) ning palume taastada Teile kuuluvast korteris küttesüsteem esialgsel kujul hiljemalt 15.08.2004. Vastasel korral oleme sunnitud pöörduma ülalnimetatud küsimuses õiguskaitse organite poole.

Ühtlasi teatame, et me ei loobu Teilt tasu nõudmisest soojusenergia eest üldkehtestatud korras.“

Sa püha Mooses ja Issanda piis! Kas taoline jaburus on Eestimaa südames ja Olustvere vallas tõepoolest võimalik?!

Igal kodanikul, „igatihel on õigus enda omandit vabalt vallata, kasutada ja käsutada,“ õpetab meid Eesti Vabariigi Põhiseaduse § 32. On iga kodaniku vaba valik, kas ta ostab soojust Olustvere soojatootjalt või elektritootjalt. Kui kodanik soojust ei tarbi ja talt ikka soojuse eest tasu nõu-

take, on see vägitükk mitte ainult seadusevastane vaid lausa totter ja sellise nõudjaga tuleks tegeleda kas õiguskaitseorganitel või psühhiaatritel.

Mis see minusse puutub? Väga puutub, sest mul on sama trepikoja sama suur korter kui Erni Tehvrel ja tervelt meie püstakul (kolm korterit) on lähiajal plaanis Ilmar Kiilaspä juhitud firma teenetest loobuda tunduvalt odavama elektrikütte kasuks.

Vello Lattik

Tõstatatud küsimusega - üleminek elektrile või gaasiküttele korterelamu mõnes üksikus korteris või osas - haakub alljärgnevalt väljavõtte Majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumi kodulehe ehitus- ja elamumajanduse foorumi küsimustes-vastustes.

Küsimus (30.06.2004): Kas on seaduse järgi võimalik võtta korterist välja keskküte? Nimelt teeme korteris remonti ja soovime paigaldada pöran-

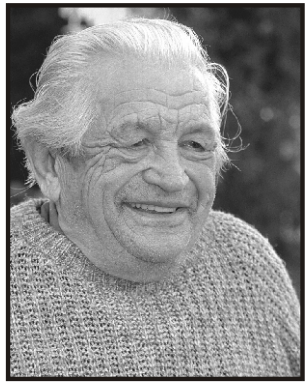
dakütte. Oleme korteri omanikud.

Vastus (Birgit Tammjõe): Küttesüsteemi puhul on tegemist ehitise tehnosüsteemiga, seega kohalduvad tehnosüsteemi muutmise kõik ehitusseaduses küsimust reguleerivad sätted. Et küsimuses nimetatud töid läbi viia, peab ehitusseaduse kohaselt koostama ehitusprojekti ning taotlema kohalikust omavalitsusest kirjalikku nõusolekut tehnosüsteemide muutmiseks. Tööde lõppedes peab taotlema ka uue kasutusloa. Ehitusseaduse kohaselt ei anna ehitusluba ega kirjalik nõusolek õigust ehitada ilma ehitise või maaomaniku loata. Seega isegi kui tehnosüsteemi muutmiseks on kohalikust omavalitsusest taotletud kirjalikku nõusolekut (esitatud ka ehitusprojekt), ei tohi alustada ehitustöödega enne kui ka teised kaasomanikud on andnud oma nõusoleku tööde läbiviimiseks. Kuna ehitise tehnosüsteemid on kõigi kor-

terio manike kaasomandis, siis peab tehnosüsteemide muutmise nõusolekut küsima teistelt kaasomanikelt. Küttesüsteemide muutmise korraldajaks peab teiste kaasomanike nõusolekut küsima eelkõige seepärast, et küttesüsteemist ühe korteri välja jätmise võib põhjustada kogu hoone küttesüsteemi rikkumise ning seega ei pruugi teised omanikud selliste tööde tegemist lubada.

Eltoodule lisaks ja Birgit Tammjõe kirjutatud kinnituseks võib siinjuures lisada, et analoogilistest küttesüsteemide ümberehitustest tulenevates kohtuavaldustes on olemas kohtulahendid, millega huvilised saavad tutvuda. Näiteks Viljandi Maakohtu tsiviilasi nr 2-459/00, kus haagejaks oli korteriühistu, kustjaks elektriküttele üle läinud korteri omanik ja lagi nõudeks võlgnevus kommunaalteenuste (soojusenergia) eest.

In memoriam

Voldemar Luht
19.03.1919 -
21.07.2004

Üks elu on lõpetanud oma loo, kus kirjutatud tuultest, tormidest, koduõuest. Kuid vaevaline oli lahkumise tee.

Nende omaloodud värsiridadega saatis Vaike Luht 26. juulil oma lahkunud abikaasa Voldemari Plistvere kalmistul manala teele.

Voldemar Luht sündis 19. märtsil 1919. aastal Siberis, Novosibirski oblastis. Kui ta oli kolme aastane, tulid vanemad tagasi Eestisse ja asusid elama Kõo valda Uuetoa talu.

Peale algkooli lõpetamist suundus Voldemar Vodka Põl-

lutöökooli. Edasine haridustee jätkus Olustvere Kõrge-
mas Põllutöökoolis. 1939. aastal astus ta vabatahtlikuna Eesti Kaitseväge ratsarügementi. Sõja ajal sõdis ta sakslaste poolel. Sõja lõppedes aga varjas end Punaarmee minetu eest metsas. Sealt tuli välja vabatahtlikult.

Voldemar Luhti töömehete algas Olustvere Põllutöö kooli õppemajandis. Seejärel töötas ta kuni pensionile minikuni Tori Hobuste Riiklikus Tõulavas.

Voldemar Luhti lemmikloomaks sai alates viiendast eluaastast hobune. Ta tundis ja armastas hobust ning pühendus hobustele ja nende aretamisele ning hindamisele kogu oma elu. Viljandis elamise pe-

riodil käis kunstiringis, kus tegi mitmesuguseid hobuste pisiskulptuure savist, vahast, plastiliinist.

1973. aastal asus Voldemar Luht koos perega elama abikaasa sünnikodusse Olustvere valda Rukkisaadu talu, kus hakkas ajapikku jäädvustama puusse hobutöid - kõike seda, mida hobune on inimese jaoks teinud. Ligi 20 aasta jooksul suutis ta nikerdada peaaegu 500 hobust koos rakendiga. Osa tema hobuste kogust on osalenud näitustel üle terve Eesti ja väljaspoolgi. Need näitused on pakkunud vaatajaskonnale alati suurt huvi. Olustvere muuseumis asub tema 60-st hoburakendist koosnev eksponaatide püsikogu. See on hinnaline

pärand ainulaadsest käsitöömeistrist.

Voldemar Luhti peres on üles kasvanud poeg ja tütar ning on kasvamas neli lapse-last. Tänu mõistvale ja rahu-meelsele perele oli Voldemari loovvõime kõrge. Tubli eesti mehena ja pereisana oli ta oma tööspidamistes kindel ja kaitses neid väga emotsionaalselt.

Voldemar Luhti jäävad mälestama tema lähedased pereliikmed, paljud endised head sõbrad, töökaaslased, tuttavad ja kõik tema loomingu austajad.

Olustvere Vallavalitsus ja Vallavolikogu peavad tähtsaks ja hindavad Voldemar Luhti panust piirkonna ajalukku.

Mari-Liis Kõuts

Geenivaramu jätkab geenidoonorite andmete kogumist

Geenivaramu taaskäivitab alates augustist geenidoonorite andmete kogumise maakonni. Viljandimaal on taas võimalik geenidoonoriks hakata septembris.

Geenivaramu andmekogud Suure-Jaanis on perearstid Marje Tamm ja Maire Kaskpeet.

Eesti Geenivaramu peatas

vabatahtlike geenidonorite andmete kogumise ajutiselt kevadel, kuna läbirääkimised rahastamis korraldava firma EGeen venisid. Aprilli alguses leppisid Geenivaramu ja EGeen kokku 2004. aasta rahastamise mahu. Eraldatav raha võimaldab sellel aastal koguda paari tuhande geenidoonorite andmed.

Praeguseks on Geenivaramu andmekogus juba ligikaudu kümne tuhande geenidonorite tervise-, sugupuu- ja geenidomeed. Loodud andmekogu on piisavalt suur, et alus-

tada teadusuuringuid. Teadlased on Geenivaramusse kogutud andmetest huvitatud - sel aastal on Geenivaramu saanud juba kolm taotlust andmete kasutamiseks teaduslikes uurimistöodes. Geenivaramu teeb praegu vajalikke ettevalmistusi anoniimsuste andmete väljastamiseks.

Geenivaramu osaleb jätkuvalt rahvusvahelise geeniprojektide ühenduse töös. Juuni alguses toimus Helsingis ja Tallinnas ühenduse kolmas kohtumine. Arutelude käigus töid kohtumisel osalejad ees-

kujuks just Eesti Geenivaramu projekti, seda nii andmekogumise korralduse, andmete kvaliteedi kui inimeste kaasamise osas.

Ühendus loodi aasta tagasi selleks, et juurutada ühtseid põhimõtteid. Seeläbi suureneb erinevatest projektidest tõusev kasu tulevikus. Ühendusse kuuluvad peale Eesti Geenivaramu veel Kanada ja Suurbritannia geeniprojekt ning erinevates Euroopa riikides toimuv kaksikute projekt. Kõigi nende projektide üldine suund on sama - leida

seoseid geenide ja haiguste vahel. Suurima huvi all on tavalised levinud haigused, näiteks südamehaigused, vähktõbi, suhkurtõbi, liigesepõletikud, astma jpt.

Head lugejad, kui Teil on Geenivaramu projekti kohta küsimusi, palume helistada meie infotelefonile 744 0200 või saata küsimus e-posti aadressile

geenivaramu@geenivaramu.ee

Aire Koik

Sihtasutuse Eesti Geenivaramu teabejuht

SPORDIÜDISED

XXXI Lehola-Lembitu mängud

Lõppenud on järjekordsed Lehola-Lembitu mängud, mis kandsid juba numbrit 31. Võistlusi korraldas Suure-Jaani linn ning need toimusid veebruarist kuni 5. juunini hõlmates 22 erinevat spordiala. Nagu ka eelnevatel aastatel, tuli mängude üldvõitjaks Vastemõisavald.

Lehola-Lembitu mängud algavad jäärajasõiduga, seejärel saaliad ning male ja kabe. Mängud lõpevad traditsiooniliselt Lõhavere linnamäel. Kui 13 esimese ala järel olid juhtohjad haaranud Suure-Jaani linna võistlejad, siis mäepealsete alade (naiste ja meeste kõievedu, pendelteejooks, "karu tabamine" jpm) kallutatsid jõudude vahekorra Vastemõisa kasuks. 15 parema ala kokkuvõttes saavutati 63 punktiga kindel esikoht. Teiseks tuli 52 punktiga Suure-Jaani vald ning kolmandaks 51 punktiga Suure-Jaani linn. Olustvere pidi sellel aastal leppima neljanda kohaga.

Mängude lõppedes autasustati paremaid ning Suure-Jaani volikogu esimees härra Ulo Kõst andis kilbi ja mööga üle järgmiste mängude korraldajale, Olustvere vallale.

Meeldiv oli näha nii palju sportlasi mängudel osalemas. Tahaks loota traditsiooni jätkumist veel paljudeks aastateks.

Täpsemat infot toimunud alade ja võitjate kohta saate vaadata Suure-Jaani linna kodulehelt rubriigist Kultuur > Sündmused.

35. väikelinnade suvemängud

35. väikelinnade suvemängud, mis toimusid 3. ja 4. juunil Suure-Jaanis, lõppesid meie sportlaste tubli II kohaga. Võistlustel osales 16 Eesti linna ligi 400 sportlasega.

Kahe päeva jooksul võisteldi kaheksal alal: kergetõustikus, võrkpallis, kalapüügis, triatlonis, välkmales, petangis, bridzis ja juhtide mitmevõistluses.

Kuna võistlused toimusid Suure-Jaanis, siis osalesime kõikidel aladel.

Kahjuks ei soosinud ilm esimese võistluspäeva tegemisi. Kui võrkpallurid said kasutada Sürgavere, Kildu ja Suure-Jaani Gümnaasiumi saalide hüvesid, siis kergetõustiklased ja kohtunikud pidid oma võistluse lausvihmas läbi viima. Seda hinnatavam on kergetõustikus saavutatud üldesikoht Türi ja Elva ees.

Veel teinegi esikoht jäeti Suure-Jaanis. Petangiturniir toimus kaheksa võistkonna vahel (võistkonnas 2 meest ja 1 naine) ning pinget jätkus võistluste lõpuni. Onneks suutsid meie sportlased võita viimases mängus Põltsamaa I võistkonna ning lõpetada turniiri kaotusteta Otepää ja Põltsamaa I võistkonna ees.

Tavapärasest erinevalt toimus sel korral triatlon. Kuna võistlejad keeldusid ujuma minemast, siis otsustasid korraldajad, et võisteldakse 1500 meetri jooksus, 5 km rattasõidus ning veel 1 500 meetri jooksus. Võistkondlikus arvestuses (2M + 1N) jäime Põltsamaale alla 2 punktiga

ning saime II koha.

Tublid olid ka meie kalapüüjad, kes astusid oma võistlust juba kell kuus. Kolmetunnise võistluse jooksul püüti veest välja 820 grammi kala ning tuldi III kohale. Klass omaette olid Türi ja Karksi-Nuia kalamehed, kes püüdsid vastavalt 3 258 ja 2 570 grammi kalu.

Arvuliselt kõige rohkem sportlasi osales võrkpallivõistlustel. Siia oli kokku sõitnud 31 võistkonda ning kahe päeva jooksul selgitati meistreid neljas erinevas vanuserühmas: naised, naisveteranid, mehed ja meesveteranid. Võrkpalli üldvõitja selgitamiseks läks arvesse kolm võistkonda ning Elva, Türi ja Põltsamaa järel tulid meie palurid tublile neljandale kohale.

Bridziturniiril tulid meie mängijad võistkondlikus arvestuses viiendaks. Individuaalvõistluses oli meie parim paar Kõst-Viigand, kes jäid kuuendaks.

Tavalisest erinevalt toimus võistlemine ka males. Mängiti välkmalet 5x5 minutit. Parimateks osutusid Jõgeva, Elva ja Võhma maletajad. Meie maletajad saavutasid kuuenda koha.

Juhtide mitmevõistlusel, mis koosnes korvpalli vabavõistest, õhupüssiga laskmisest ning jalgratta vigursõidust, tulid Robert Ilves ja Tõnu Siimsoo samuti kuuendaks.

Võttes kokku kahe päeva võistlustulemusi, selgus et esikolmik on küllaltki ühtlane. Võitjaks tuli Põltsamaa 186 punktiga. Võrdseid 185 punkti saavutasid Suure-Jaani linn ja Elva, aga kergetõustiku alavõit andis II koha Suure-Jaanile. Igati tubli

tulemus.

Omalt poolt tänan kõiki võistlejaid ja korraldamisel abiks olnud inimesi. Täna ka Suure-Jaani Linnavalitsust, kes võimaldas meil nii hea võistkonnaga kodustel võistlustel osaleda.

Erla Soots

Naaberlinna Võhma mehe "lend"

Olustvere-Mustjala V spordimängud

Viiendat aastat järjest on suviti kohtunud Olustvere ja Mustjala valdade sporditegijad, vaheldumisi kas Olustveres või Mustjalas. Traditsioon sai alguse Olustvere valla Kuhjare külast. Kolmandad mängud toimusid Täaksis. Käesoleva aasta 24. augustil sai juubelmängude toimumispaigaks Olustvere valla keskus.

Erinevalt eelnevatest aastatest, valiti seekord tõsisemad võistlusalad: meeste kümnevõistlus ja naiste viievõistlus, kusjuures võistlejal oli võimalik valida üks või mitu jõukohast ala või siis võistelda kõigil aladel. Tõsisest rebimist jätkus ligi kaheksaks tunniks. Võistkonna arvestusse läksid igal alal nelja parema mehe ja

kolme parema naise punktid. Üldkokkuvõttes võitis 22 503 punktiga Mustjala vald, sealhulgas meeste võistkond korjas kokku 17 773 ja naiskond 4 730 punkti.

Olustvere valla meeste võistkond naal tuli leppida 15 411 ja naiskonnal 4 714 punktiga ning valla ühtkokku külalistele alla jääda 2 378 punktiga.

Agaga nagu vallavanem Are Aua oma ürituse lõpetamise kõnes ütles - olime lihtsalt külalislahked, loodame järgmisel aastal Mustjalas sama sõbralikkusest kohata.

Meie tublimad sporditegijad, kes võitsid auhinnalised esimesed kohad, olid:

kuulitõukes Hillar Pesti - 11.76; teivashüppes Margus Mikkor - 3.30; 1500 m jooksus Rivo Subi - 4.31,3; naiste kaugushüppes Eve Rink - 4.28; 200 m jooksus Egle Pesti - 30,21; naiste odaviskes Virge Pesti - 24.49; 800 m jooksus Egle Pesti - 2.47,7.

Erilise tähelepanuga jälgiti Margus Mikkori meisterlikult sooritatud teivashüpet.

Olustvere Vallavalitsus tänab kõiki, kes leidsid aega ja tahet sel päeval oma koduvalla nimel anda võistlustules oma parim. Suur tänu ka tublidele kohtunikele - peakohtunik Merit Laanele, Mare Luhtile ja Hele Saareoksale ning kõigile abilistele, kes ürituse kordamineku eest head seisid. Tänamata ei saa jätta ka Ilmataati.

Ainult natuke kurb on et pealtvaatajaid-kaasaalajaid oli väljakul vähevoitu.

Päeva lõpetas Papioru järve ääres heatuju ansambel Boomer. Meelde jääb päev oli.

Mari-Liis Kõuts

Lapsed käisid tantsupeol

Rongkäik jäi küll ära, aga linnapea tuli õhupallide ja kommidega - jagus kõigile.

XVII Üldtantsupeo lavastusgrupi juht Kalev Järvela: „Kas ei aja metsamees ja rahvatantsija oma tegemistes üht ja sama asja? Nõnda kui metsaistutaja töö kannab kõigile nähtavat vilja aastate pä-

rast, nii on ka kultuuris. Tantsuseemne istutamine tänase lapse südamesse kasvab võimsaks puuks aastate pärast. Nõnda näeb ka metsaistutaja oma töö vilja aastakümnete pärast.

Folkloorilaagris

Angela Adamson:

Mulle meeldis kõige rohkem Kinobuss, sest seal sai ise filmi teha. Mina ja Karmen tegime filmi „Sipelgad ja varandus“. See oli tore film ja seda oli väga huvitav teha! Veel meeldis mulle õhtul hilja õues öökino vaadata.

Helerin Möttus:

Mõnusad olid vanad laulu- ja tantsumängud, aga need polnud mitte kulunud ringmängud, vaid sellised, mida me varem ei teadnudki, näiteks „Riia värav“, „Kuppari Moori“ ja teised. Kõiveedu oli äge ja muidugi „Kinobuss“.

Reis Sankt-Peterburgi

10.-12. juunini toimus Suure-Jaani Gümnaasiumi vanema kooliastme reis Sankt-Peterburgi. Reisiseltskond oli väga tore - õpilased gümnaasiumiosast, õpetajad Vello Aleksejev (kes täitis ka giidi ülesandeid), Reet Völmägi, mõned lapsevanemad ning suurepärased reisisaaja ja bussijuht.

Väljusime hommikul suhteliselt vara, pool seitse, et jõuda keskpäevaks sihtkohta. Õnneks see meil ka õnnestus, sest piiriületamine käis kähku ning sõit kulges vipe-rusteta, välja arvatud seik, mil miilits bussi kinni pidas - meie kallid bussijuht oli ületanud kiirust ja puudus lapsemärk (umbes nagu vahtra-

Liis Toomsalu:

Kõige toreدام oli see, et sai ise kino teha. Me tegime Kerttuga filmi „Kõrbes“, seda oli tõesti lahe teha...

Jõu ja osavusmängud olid vahvad, sest Loitsuke kogu aeg võitis!

Käthi Sassiad:

Mulle meeldis Kinobuss. Mina, Helena, Minna ja Eve-Liina tegime multifilmi „Jäneseid ja lambad“. Joonistasime ise valmis, lõikasime välja ja siis panime tegelased ka liikuma. See võttis kaua aega, aga film ise tuli lühike. Kandle õppimine oli ka tore.

Kristhi Sassiad:

Mulle meeldis üldiselt kõik,

leht).

Esimene vaatamisväärsus, mida Venemaal külastasime, oli Peterhof, linn, kus asus kunagi Peeter I residents. Peterhofist jäid meelde erakordsed purskkaevud, nt male- ja naljapurskkaevud (viimastest hakkas teatud ajal vett purskama ja me saime märjaks, seda muidugi ette teadmata), ning vapustav loss, kuhu me küll sisse kiigata ei saanud, kuna aega nappis. Peeter I residents koos sellele kuuluvate aladega asub kohe mere ääres ning üle mere on võimalik imetleda Peterburi siluetti - vaade võtab jalad nõrgaks.

Jõudnud linna, mõistsime, et liiklus on seal kaootiline. Tundub, et autosid on miljooneid - appi! - teedel pole ridu, autosid on teel nii palju kui

Seda sama seemet antakse edasi järgmistele põlvetele - nii metsas kui tantsumaastikul. Ja seda tööd ei tohi unarusse jätta.“

Suure-Jaani laste muljeid tantsupeost:

Helena Viites:

Me käisime XVII üldtantsupeol Tallinnas. Ainuke päev, millal ei sadanud, oligi see kui Tallinnasse sõitsime. Proovide ajal sadas ka, aga see ei seganud. Ühel hommikul, kui me ärkasime, olid poisid meid ära pasteerinud; tüdrukutel olid näod hambapastat täis. Mõned tüdrukud tegid neile tagasi ka... Pasteerimine ei lõppenud hästi, nad said emade käest öiendada. Peale proove käisime ka poes ja laulupeol. Siis käisime veel loomaaias, kuid kõiki loomi me ei näinudki. Peale seda saime valida, kas minna laulupeole või Kadrioru. Valisin Kadrioru. Sinna läksime me trammiga. Niipea kui trammist välja astusime, hakkas müristama ja me läksime koolimajja tagasi. Linnapea tuli ka meile külla. Ta tõi igale lapsele õhupalli ja väikse lipukese, peale selle veel 2 KILO KOMMI!!!! Kahju oli sellest, et me rongkäiku ei saanud. Me ei saanud sellepärast, et vihma sadas väga kõvasti ja lapsed oleksid võinud niiviisi haigeks jääda. Viimasel esinemisel olime me nii

tublid kui võimalik, sest siis vaatas meid ka president koos Ingrid Rütüliga. Veel olid seal Lätia ja Soome presidendid ja meie tantsisime otse nende ees. Peale pidu läksime koolimajja komme, maasikaid ja puuvilju sööma ning siis hakkas kodusõit.

Maret Saaremets:

Tantsupidu „Las jääda ükski mets“ oli võimas - korraga tantsis staadionil üle 7000 tantsija. Koos olid nii lapsed kui täiskasvanud. Tantsijatest joonistati välja mitmeid puid, näiteks mänd, tamm, pihlakas, pärn. Meie olime pajud ning väljakule tulles moodustasime me pajupilli. Väga meeldisid mulle Sipelgad oma võimlemiskavaga, kuid loomulikult olid meie

tantsud veelgi toredamad, sest tantsisime ju meie! Ja veel peatribüüni ees! Vihmased ilmad mind küll ei seganud. Väga oleks tahtnud rongkäigus osaleda. Tore, et linnapea käis meie juures. Aitäh talle suure kommikoti ja õhupallide eest! RAHVATANTS JA LOITSUKE RUULIVAD TÄIEGA!!!

Taavi Siim:

Mulle meeldis, et tantsupeol oli nii palju rahvast ja tantsijaid. Lahe oli suure vihmaga proovi teha - saime täitsa märjaks. Kõige ülevam hetk minu jaoks oli „Poiste tantsu“ alguses - see kui me koos suurte meestega treppidest alla staadionile jooksisime.

Nüüd on tantsud selleks peoks juba tantsitud

FOTOD: Leili Kuusk

aga kõige lähedam oli kino ja film. Alati tasub kuskile laagrisse minna!!!

Maret Saaremets:

Mulle meeldis filmi teha ja pärast ise teha vadata! Kandletoas oli ka tore, aga laagrilõpetamisel pidime mõned lood esitama ja siis ma kartsin, et ei tule viimaks hästi välja. Aga polnud viga midagi, tuli küll...

Kerttu Olesk:

Kõige rohkem meeldis mulle filmide ja multikate tegemine. Loitsuke tegi kokku 4 filmikest „Jänese mokk“, „Kõrbes“, „Jäneseid ja lambad“, „Sipelgad ja varandus“, neid kõiki saab vadata

www.kinobuss.ee.

Siis meeldis veel öökino ja töötoad. Mina käisin tantsimise folkloorset rahvatantsu. Me õppisime päris palju tantsu. Kokkuvõttes oli terve laager väga tore. Ootan juba järgmist laagrit!

Harder Kink, Mihkel Henk, Heldur Looke olid napsõnalised ja ütlesid vaid märksõnu: Kinobuss, kivide maalimine, muinasjutud, voltimine, riisipuder, plastiliin, telk, ujumine...

Eva-Lotta Kivi:

Mulle meeldis Kinobuss, õpitubadest 6-keelse kandle õppimine ja tantsumängud. Laager oli vingne ja veelgi lahe-

dam kui eelmisel aastal.

Maielis Kivi:

Mulle meeldis kino tegemine. Mina osalesin filmis „Jänese mokk“. Mängud meeldisid ka.

Eda Saaremets:

Loitsukese lastega on tore, sest nad on ise tegijad inimesed ega oota, mis neil teha kästakse! Mina õppisin 6-keelset kannelt ja selle lühikese ajaga sain kandlest üht-teist teada, esitasime mõned lihtsad loodki.

Anu Kivi:

Mina õppisin punuma iga-sugu huvitavaid paelu. Olen selle üle õnnelik!

nud leti ääres 10 minutit ning oodanud, et keegi meid teenindaks (müüjatädi kirjutas mingeid pabereid) teavitati meid lõpuks, et „kuhnja ne rabotajet“. Järgmises baaris saime kõhu ilusasti täis, aga oh lillatust - 8 rubla saime tagasi kommid, kuna peenraha ei olnud.

Pea hilja padjale saanud, tundus hommikul, et öö pole vahel olnudki ning magada pole saanudki. Ajasime end siiski üles ning läksime hommikust sööma. Söögid olid maitsvad, eriti meeldisid meie muffinid. Jälle bussis - kõik tukkusid. Esimene peatuspaik oli Vene sõjalaeva Aurora juures, mis on seisnud sel kohal juba kümneid aastaid.

Järgmiseks suundusime Ermitaazi, mis on maailma

üks rikkalikemaid kunstikogusid, asutatud 1764. aastal Katariina II isiklike kunstiteoste muuseumina. Galeriis leidub maale Leonardo da Vincilt, Raffaelilt, Tizianilt, Rubensilt jt. Ermitaazi Rembrandti kogu on maailma täiuslikemaid. Meile avaldasid erilist muljet maailma suurim vaas ning originaalteosed kunstnikelt, keda olime seni õppinud vaid kunstiajaloo. Oli imeline tunne näha oma silmaga Rembrandti maali „Kadunud poja tagasitulek“ ning maale da Vincilt.

Pärast Ermitaazi külastamist pidime suunduma Zooloogiamuuseumisse, kuid see oli too päev suletud, kuna järgmine päev oli Venemaal pidupäev...

Järg leheküljel 6

Pasunaga Poolas

Algus juuli „Leoles“

Järgmisel hommikul oli äratust täitsa normaalsel ajal. Hommikusoök 8.30 ja siis treeningplatsile tatted harjutama. Kes ei tea, mis see on, siis tatoon ei ole mitte naha peale nõeltega pildi sorkimine, vaid orkestri kujundmarssimine. Orkester mängib mingit lugu. See ei pea olema tingimata marss, võib olla ka mingi muu lugu, mille järele siis orkester liigub ja kujundeid moodustab. Meie olime sellel alal päris algajad. Pole siin Suure-Jaanis keegi selle asjaga tegelenud. Algul pilli ei mänginud, laulsime ise ja katsumise siis selle järele liikuda. Hakkas juba välja tulema, kui taevaisa läks lätlaseks ja hakkas vihma tibutama. Rein Vendlaarvas, et lõpetame ära, muidu saame märjaks ja hakkab külm, aga lapsed arvasid, ei see ei sega üldse ja teeme ikka asja selgeks. Sa vaata ah! Asi hakkas nii meeldima, et panevad vihma käes ka mis müdiseb. Sellel päeval pidi olema kolm kontserti, aga vihma tõttu jäi kõige esimene ära.

Siis viidi meid ekskursioonile. Selle naisterahva meelest, kes meile giidiks oli, tundus kõige suurem vaatamisväärsus Bialastokis ristimägi. See oli linnast natukene väljas, kuhu poole, ei meie tea ja

ega see tähtis ka pole. Oli üks mäeküngas, kuhu siis inimesed, kellel on mingi mure või suur tänutunne Jumalale ette kanda, toovad ja panevad püsti ühe risti. See on juba igamehe oma asi, kui suure, ilusa või kalli risti ta püsti paneb. Ristimägi tekkis kohale, kus niriseb maa seest välja püha allikas. Sellele allikale püstitas üks pime munk allika kaitseks suurtest maakividest koopa. Pesnud selle allika veega oma silmi, juhtus ime - munk sai nägijaks. No pesime siis meie ka kõik, nii igaks juhuks. Siiani on ikka veel prille vaja, ei mõjunud mulle. Ju mu usk ikka nõrk oli. Bialastok on koht, kus ristuvad kaks usku. Rooma-katoliku ja ortodoksne ehk nagu meie ütleme veneusk. Elavad kõrvu ja usuvad kõrvu ja paistis, et tülküsimusi ei tekkinud neil usu-teemal mitte. Mõlemad usuvoold ehitavad uusi kirikuid usinasti juurde. Katoliku katedraalid paistsid rohkem silma, sest nad on nagu kõrge - mad. Saime mõnes katedraalis sees ka käia, sest need on kogu aeg lahti. Inimesed tulevad siis, kui tunnevad, et nüüd on vaja Jumala poole pöörduda. Vene kirikusse ei saanudki sisse, vaatamata giidi suurele pingutusele. Jumalat ei olnud vist kodus. Ja kuna Jumalat parajasti ei olnud, kirikusse ei saanud, siis tegime natukene jälle kirikuesisel platsil tatoon tühja trenni, s. o.

ilma pillideta.

Seejärel söime lõunat ja väike puhkus ehk leiva luusese laskmine. Peale sööki ei või kohe jooksmas panna, sest muidu arvab toit, et on koera kõhus. Siis tuli lõunane kontsert. See läks meil natuke ajast üle, kuna äkki avastati, et trummid ja basskitarr on bussi jäänud. Buss aga ära sõitnud kuhugi parkima. No on ikka hea, et on mobiilide ajastu. Saime oma trummid kätte ja tegime selle pasundamise ära nigu niuhti. Oli veel veidi vaba aega, sest õhtune esinemine algas alles üsna hilja.

Kõigepealt tuli rongkäik, kus kõik orkestrid lasti üksteise järele üsna suurte vahe - gadega minema, et ei hakkaks üksteist segama. Marssisime Augustowi lossi platsile, kuhu kõik siis ilusti üles rivistati. Meie nagu ikka lõpetasime selle asja ära. Proovisime kohe ka uut pööret, mis tuli ka väga hästi välja ja seisimegi sirgetes ridades nii, et kohendada ei olnudki enam vaja. See pidu ja pill oli siis rahvale ja pillimeestele endile. Iga orkester mängis järgemööda ja kui oskas, siis tegi tatted ka. Mõned mängisid niisama, aga meie tegime siis esimest korda kohe ise mängides kujundmarssides omad asjad ära. Ega aega ringi vahitada ei olnud, et kuidas välja tuli. Aga ju ta ikka tuli, sest kõik jõudsid oma kohale tagasi ja

rivi oli ka alles. Marssisime oma kohale trummide saatel tagasi ja oligi see katsumus selja taga. Kõigil uhked näod peas, esimene tatoon tehtud mis tehtud. Vahepeal tehti väike vahe ja algas tõrvikutega tants. Ilm oli juba täitsa pime, proshektorid kustutati ära - see elusa tulega vehklemine oli ikka atraktiivne küll. Siis tegi oma etteaste ära kõige suurem ja arvukam kollektiiv. Kollektiiv selle pärast, et neil oli tantsutüdrukuid vist samapalju, kui pillimehigi. Tegid hästi ja kaua ja oli näha, et nad ei olnud mitte esimest päeva ega ka esimest korda, nagu meie. Kui ka see etteaste oli läbi saanud, algas ilutulestik, mis oli päris pikk ja võimas. Kui sellele oligi midagi ette heita, siis seda, et reshii peale ei olnud suure -

mat mõeldud Lasti jämedamaid ja peenemaid pauke läbi - segi, aga ilus oli sellegipoolest. Aga nagu ütleb laulusalm, et ükskord iga pidu saab otsa, pillimehel otsa lõpeb ramm. Meie omadel oli seda atSIONit aga sees veel küll, sest bussi peale mindi ikka marsiga ja ilma, et Rein Vendlaoleks lahti lõõnud. See tuli noorte sisemisest sunnist ja tahtmisest. Tunti, et ollakse keegi, et saadi maha millegi sellisega, mida enne keegi meist ei olnud kogenud. Selle tunde nimel ollakse valmis taluma isegi kella viiest tõusmist, mis on noortele inimestele üks kole katsumus. Sai seegi pikk päev ööse.

Poolas käis Uno Jürisson (pasun oli ka kaasas)

Järgneb

FOTO: Prit Toobal

Reis Sankt-Peterburgi

Algus leheküljel 5

... ning seetõttu otsustati, et külastame hoopis muuseumit kus eksponeeriti vanu sõjalaevu ja sõjatehnikat. Peaks mainima ka seda, et peaaegu kõik tutvused muuseumiga kiiremini, kui aeg seda tegelikult ette nägi ning lõpuks leidsid paljud end vabaõhukohvikus istumas ning heademat maitsmas.

Kella kolmeks oli meie buss järele palutud, et viia meid kesklinna, kus oli ette nähtud vaba aeg, kuid see hilines oma 15 minutit, sest Peterburi liiklus on nagu ennegi mainitud, lausa kaootiline. Lõpuks kohale jõudnud, istusime bussi ning sõit

Peterburi ühe suurima kaubamaja poole võis alata. Meie isiklikult tukastasime veidi bussis, et oma öösel kadumaläinud uneaega veidigi tagasi teha ning ärgates leidsime oma bussi totaalses liiklusuummikus. On lausa kohutav, kui sul on ette nähtud kaks tundi vaba aega ja sa näed oma sihtkohta otse ees, kuid mitte midagi ei saa teha, sest buss lihtsalt ei liigu! Niiviisi jäigi meil vaba aega ainult mõned minutid üle tunni ning selle veetsime kaubanduskeskuses ringi joostes ning üht-teist ostukorvi lisades.

Samaks õhtuks olid meil broneeritud tsirkusepiletid Peterburi tsirkusesse ning paljude jaoks (meie kaasaarvatud) oli see esimene kord üldse tsirkust külastada. Elamused sellest olid vägevad,

eriti just seetõttu, et tegemist ei olnud tavapärase tsirkusetendusega, vaid see oli muinasjutuainetel tehtud ning jutustas omamoodi lugu. Kuna see oli esietendus, oli kohal ka televisioon ning kaamera püüdis mitmeid kordi ka meie - eestlaste - pilke.

Tagasi hotelli jõudsimise õhtul kella kümne paiku ning ka see õhtu ei saanud me ja enamus noori normaalsel ajal magama - meie õõni kujunes vaid kolme tunni pikkuseks.

Hommikusoök söödud ja kotid pakitud, istusime bussi ning alustasime sõitu linnast välja, Tsarskoje Selo'sse, kus asub Katariina II loss. Tundus, et meie reisisaatja Kaidol oli palju tutvusi, sest alati sai meie grupp igal pool soodus - tust ja teistest gruppidest

ette. Nii ka seal. Kõndisime uhkelt Kaido selja taga mitmete st gruppidest mööda ning nii pääsesimegi värvast sisse. Kuid see oligi ainult värvast. Et paleesse endasse sisse pääseda, pidime ootama nagu teisedki grupid ning see aeg kujunes üpriski pikaks - umbes tund aega. Paljud olid päris väsinud ning mõned isegi tukastasid palee ees asuva muru peal. Lõpuks lossi pääsenud, taipasime, et ootamine oli seda väärt. Lossis asus vapustav peeglisaal, mille ilu ei oskagi siin kirjeldada, sest see oli lihtsalt nii kena! Edasi suundusime läbi erinevate tubade Merevaigutuppa, mis on väga kuulus. Giid rääkis, et tuba oli olnud väga raske restaureerida, kuna Teise maailmasõja ajal tuba peaaegu et hävines ning sellest ei jäänud

maha palju pilte/jooniseid. Siiski oli kõik väga ilus ning toa seinad olid kaetud merevaiguga. Lossis ringi liikudes tekkis tunne nagu oleks tõesti ajas tagasi liikunud ning silme ette ilmusid kujutluspidid sellest ajastust.

Hiljem külastasime veel odavaid plaadi- ning kommipoode, et Venemaalt kaasa osta odavaid ning väga maitsvaid komme. Tagantjäreli kahteseme vaid seda, et ostisime nii vähe maiustusi, sest need tõesti viisid keele alla.

Võib öelda, et see oli väga tore ning ka meelde jääv reis ning soovitam kindlasti kõigil, kel võimalus, külastada seda imepäraselt ning väga rikkal kultuuripärandidalinna!

Kadi Tikker ja Janely Leemets

Mõned mõtted selle suve Suure-Jaanis Muusikapäevadest

Peab kahetsusega tunnustama, et osalesin sellel iga aastasel üritusel esmakordselt ja ka nüüd ainult kolmel kontserdil, millest ühel ise üles astusin. Tahan rõhutada, et ülaltoodud üritus on minu meelest väga vajalik ja igati tervitav. Kuigi Suure-Jaanis on üldtuntud koloriitsete tegijate poolest, on tegemist sisuliselt väikese linnaga isegi Eesti raamides. Säärane suurüritus on minu meelest äärmiselt vajalik just kohalikule elanikkonnale, sest tõenäoliselt ei toimu siin aasta

jooksul just eriti palju kultuurisündmusi.

Siinkohal soojad tänusõnad festivali kunstilisele juhile Andres Uibole, samuti Suure-Jaanis linnavalitsusele, Artur Kapp'i Ühingule, Kappide majamuuseumile ja teistele korraldajatele. Väga rõõmustav oli näha kontsertidel keskealiste ja vanemate kuulajate kõrval rohkearvulist noort publikut. Sellest tekkis optimistlik mõte, et paljud noored tunnetavad oma juuri ja tunnevad huvi nii kodumaa kui rahvusvahelise muusika vastu. Jõudu teile suurejaanilased kuulast Suure-Jaanist!

Kaunilt kujundatud Muusikapäevade teatmiku eessõnas oli anekdootlikke lugusid

Artur Kapist. Siinkohal lisaksin ühe Villem Kapist.

Nimelt võitles Villem tulu - tult oma suitsetamise harjumusega. Alatas ta suitsetamise s lühiajalisi pause. Nendel suitsuvabadel nädalatel ei väsinud ta kordamast, et ta ei suitseta. Olles Moskvas ENSV kultuuridekaadil, jaltas ta ühel hommikul kesklinnas. Villem Kapi vene keel oli väga puudulik. Vastu tuli üks seltsimees, kes küsis: "Tai prikurit" (anna suitsule tuld), mille peale Villem vastas: "Ja ne kuritsa" (ma ei ole kana) ja läks edasi, ise kindlas ja rahulolevas teadmises, et ta ei ole suitsumees.

Andres Kapp

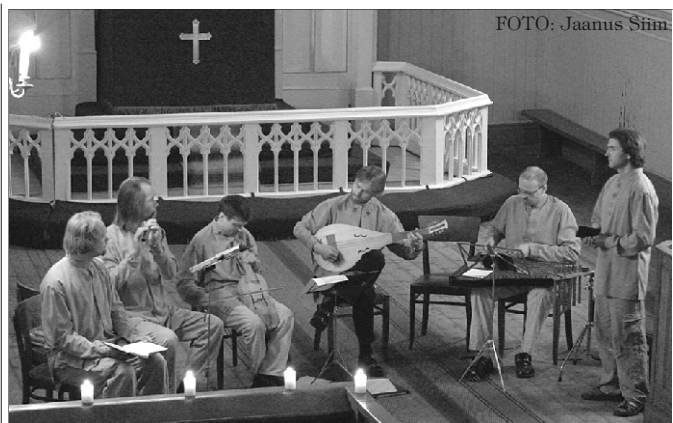

FOTO: Jaanus Siim

Viljandi Folk jõudis selgi aastal Suure-Jaanis ja Olustverre. Hetk Suure-Jaanis kirikus toimunud „Triskele“ kontserdilt

Vabadussõja ausamba püstitamine Suure-Jaanis

Algus „Leole“ juulinumbris

Sammast ehitati veidi üle aasta. Algust tehti mais 1925 ja lõpetati 20. juunil 1926. Monument läks maksma 622 528 marka, mis oli tollal suur summa (Rza-Kulijev 1987), mõnedel andmetel aga 622 558 marka. (Pihlak 1989)

Lembitu kujutav pronkskuju valmis professor Amandus Adamsonil Itaalias ja maksis 200 000 marka. (Pihlak 1989)

Suure-Jaani mälestussammas, tuntud Lembitu samba nime all, avati 24. juunil 1926. Mälestussamba avas Vabariigi Valitsuse nimel kindral-major Juhan Tõrvand ning avakõne pidas kaitseväge ülemjuhataja kindral Johan Laidoner.

Vaimuliku talituse pidas luteri usu kombe kohaselt piiskop Jakob Kukk ning apostliku õigeusu kombe kohaselt preester M. Pihlak.

“Sammast kujutab enesest nelinurkset tõusvat kivitreppe, mille keskele on asetatud kõrge, sarko-faagikujuline postament. Selle otsa

on paigutatud surmavalt haavatud Lembitu kuju, kelle käsi vandel mõõka tõstab ja kes surres enustab tulevikku võitu. Samba alumine osa on Suure-Jaani kihelkonna raudkivist kohalike kiviraiujate töö. Astmed ja nurgad on valitud värvitoonides. Trepiks ehitatud kivid on toodud Taevere vallast ning pealmised kivid Olustvere mõisa metsast. Mälestusmärgi graniitosa kõrgus on 2,30 ja laius 3,70 meetrit. Sellele asuv kuju on 2,13 meetri pikkuse mehe suurune ning istepoosis 1,50 meetri kõrgune. Samba külgedel on mustaks värvitud ja kivisse raiutud kirjad.

Esiküljel: “Lembit 1217”. Sellest allpool asub samba külge needitud must Vabadusristi kuju, millest ülalpool asub aastaarv “1918” ja teiselt pool - “1920”.

Vasakul küljel: “Nende mure muljutused, nende piina pigistused kostku meile kustumata”.

Paremal küljel: “Eestimaa, su meheleel, pole mitte surnud veel”.

Tagaküljel: “Eesti vabaduse eest võitlejatele kangelastele. Suure-Jaani kihelkond”. (Taska 1986)

Viljandi Muuseumi direktori Jaak Pihlaku artiklis 1989. aastast on

väidetud, et Lembitu kuju vastas 230 sm pikkusele mehele ja samba aluse valmistasid kohalikud meistrid J. Täcker ja J. Viies. (Pihlak 1989)

Mälestusmärgi avamisega seoses kirjutab Juhan Tõrvand: “Lembitu ja muistne Eesti need kaks sõna on üksteisest lahutamatud. Samuti lahutamata on praegune Eesti ja mälestused Lembitust ... Palju vapraimaid rahva poegi vaibusid varjude riiki. Neil oli eeskujuks Lembit ... Siin ja seal tekevad au- ja mälestussambad langenud kangelastele... See on Lembitu vaim, mis õhutab meid rahuajal väsimata üleschitavale tööle ja sõja korral viib meie rahvaväe uutele vägi tegu dele”. (Taska 1986)

Mälestussamba avamise puhul toimus vaimulik kontsert kirikus, paraad kaitseväelaste, tuletõrjajate ja Viljandist saabunud suurtükiväelaste osavõtul. Paraadi juhtis Sakala kaitsemaleva pealik kapten R. Pek. Toimus rongkäik Lembitu linnamäele muusika saatel ja pidu linnamäel. (Mälestussamba avamise pidustuste kava 1926).

Liina Mikkor
Järgneb

OMA- LOOMING

Tääksi tantsijad tantsupeol

Sel aastal toimus jälle tantsupidu ka Öerutajad sellest osa said. Võib igast asjast otsida ju vigu, eks lugege mis sellest kõigest sai.

Meid majutati Liivalaia koolimajja käe-jala juures pood, seks-shop ja pank. Kes mida (keda) külastas jääb tema teada ja seda me ei avalda.

Päev platsil algas hommikul kell üheksa ükskõik mis kell sa magama siis said (kui üldse said).

Kas sadas vihma või siis paistis päike ühtmoodi tuli samme seada meil.

Ja lõunasöök, nii kaua oodatud see oli nõnda imepikene. Ükskõik kust otsast ka ei vaadanud ei täitnud kõhtu kuidagi see ime.

Järgmisel päeval ilmataat ei mõistnud nalja, lõi kraanid lahti nii kui vähe sai ja vihma aina kallas, kallas, kallas ei tea kas kuiva kohta üldse jäi.

Sai päevakene lõpetatud pubis, kus seinal päris vahva suur ekraan. Jalgpalli vastu tekitatud huvi ka neis, kes muudu poleks sinna saand.

Neljapäev tõi nii vihma kui ka päikest sai proovi tehtud veel ja veel. Üks mõte kummitamas nii suurt kui väikest, et juba homme tantsid rahva ees.

Peaproov on läbi, algab esimene kontsert ja jälle vihmasedu kiusab meid, kuid kasvab puu ja agar sipelg' jookseb, mets mühiseb ning laine laine järel käib.

Hilisel öhtutunnil kui ju loojund päev viis tee meid terminaali üsna otse. „Poseidonis“ seal hoogne afterparty käis Seal tõelist öerutamist näha sai.

Laupäev hommikul selgus kurb tõde - on staadionile tekkinud basseini otsus tehti, küllap õige, sel päeval kontserti ei toimu meil.

See vesi, mis nüüd alla tuli, kuu normi täitis ühe päevaga ei jäänud süttimata siiski laulutuli, soovija rongkäiku võis minna ka.

Ja öhtul - kuhu mujale kui sauna, Olümpia kõrgeim korrus ootas ees. Sai hüva leili, muljeid reisipauna ja panoraami nautida basseini vees.

„Poseidonis“ sai ka veel korra käidud, kus seinal jutustas meil suur ekraan sest nädalast mis kiirelt mööda läinud ja tööst ja rõõmust mida tunda saand.

Pühapäev tuli kaunis, päikseline sai laulupeolgi käidud koos. Laul kõlas võimsalt, polnud mingi ime, Et vihmgi taganes ja pidu jätkuda võis hoos.

Kell seitse öhtul kõik on valmis - sa seisad rivis öla kõrval ölg. On hinges ärevus ja tuleb minna, et tasuda ka eilne võlg.

Suur süda tuksub ühes rütmis, läind meelest tühi kõht, märg pastlapaar. Nööked heatahtlikud ja koerustükid ning tantsurõõmust jälle osa saad.

Poeb rõõmu sisse killukene kurbust kui kõlanud on peo finaal. Sai Tuljak tantsitud, nüüd mingem, et viie aasta pärast tulla taas!

Öerutaja Kalev

Täname sponsoreid
Suure-Jaani Vallavalitsus,
OÜ Eesti Hõõvelliist,
Olustvere Vallavalitsus,
Laine ja Jaan Vahtra,
Suure-Jaani Linnavalitsus

Eesti Looduskaitse Seltsi
Suure-Jaani osakond

14. augustil 2004
algusega kell **10.00**
toimub Kootsi küla
võrkpalliväljakul Suure-Jaani
valla külade 2. võrkpalliturniir.
Võrkpall on võrratu -
tulge osalema ja
omadele kaasa elama!

23. augustil algusega **18.00**
toimub Põltsamaa
kultuurikeskuses
Balti keti 15. aastapäeva
tähistamine.
Esinevad kohalikud taidlejad.
Külas on
Balti keti organiseerijad ja
tollase ning tänase poliitilise
maastiku kujundajad.
Üritusest osa võtta soovijatel
palume ühendust võtta
Priit Toobaliga.
Telefon 506 2283

Öerutajad tänavad
ja teevad sügava kummarduse
Vaikile, meie juhendajale.
Suur tänu Airele, Evele
ja ka Sulle, hea tantsija,
kes Sa muutsid selle nädala
meeldivaks ja unustamatuks!
Täname abi eest Olustvere
Vallavalitsust.

Suure-Jaani looduslaagrite traditsioon

7.-8. juuli veetsid Suure-Jaani Gümnaasiumi tublimad loodushuvilised lapsed Kimmasaare talu hoovil Olustvere vallas, Viljandimaal.

Kahepäevase Keskkonnainvesteeringute Keskuse (KIK) poolt finantseeritud looduslaagri jooksul õpiti tundma erinevate koosluste põnevamaid taimi, tutvuti vee-elustikuga, tehti ilmavaatlusi ning matkati planeeritaval Kimmasaare-Välgita õpperajal.

Lastele jagati mitmeid huvitavaid ülesandeid. Rühmadeks jagatud laagrilised pidid välja andma puudele passid, mis sisaldasid andmeid talu ümbruses kasvavate puude kohta (nimi, perekond, naabrid jne). Samuti tuli ette valmistada rollimäng säästlikkuse ja looduskaitse teemadel „Kuidas härra Raag sohu sattus“ ning „Kuidas härra Raag säästlikuks sai“. Valmisid suurepärased plakatid. Lõkkeõhtul näitas Tartu Ülikooli vastset lõpetanud Evald Sepp huvitavaid katseid kee-

mia vallast.

Kimmasaare talu pererahvas, Tiit Ehrenpreis ja Meelis Reinart, on märkinud maha huvitava õpperaja, mille marsruut läbib erinevaid kooslusi, näiteks soo, niit ja laanemets. Samuti kulges tee ka üle mandrijääaegse oosi ning mööda kruusakarjäärast tekkinud järve. Kodulooliselt oli põnev Välguti puumõis, mille laadseid on väga vähe säilinud.

Laagri korraldajad olid Suure-Jaani Gümnaasiumi bioloogiaõpetaja Ly Valdmaa ja geograafiaõpetaja Ene Lust, üritust aitasid läbi viia Suure-Jaani Gümnaasiumi vilistlased ning Evald Sepp ja Tartu Ülikooli tudeng Martin Pentson. Loomulikult olid suurimateks sõpradeks Tiit Ehrenpreis ja Meelis Reinart, kes lubasid 20 õpilasel oma taluhoovil telkida, kõõki kasutada ning pakkusid varju vihma ajal.

Suure-Jaanis on looduslaagritest kujunemas tugev traditsioon. Seekordne Kimmasaare üritus oli juba kolmas, eelmistel aastatel toimusid laagrid Saeveski matkamajas ja Tagametsas.

Martin Pentson
TÜ tudeng

Öerutajate tantsijad laulupeol
FOTO: Eve Rink

Marika Teder
Helle Jürisson
Elle Tints
Erkki Lehtinen

Täname

Oskar Soop'i matmise korraldamisel
osutatud abi eest
Omaksed

15. augustil kell 15.00

Suure-Jaani laululaval
(vihma korral kultuurimajas)

perepäev

"Rukkimaarjapäeva pidu"

Esinevad:

Suure-Jaani kultuurimaja
laululapsed,
Suure-Jaani Puhkpill,
ansambel Meelespea,
Suure-Jaani simmanitantsurühm,
Ilmatar, Kaarel Tuvike.

Ühislaulmine!

Tantsuks mängib Toomas Anni
(müüb ka plaate ja kassette).

Lastele mängud.

Pakutakse leiba, mett ja piima.
Võimalus osta mett.

Korraldajad:

Suure-Jaani Linnavalikogu
sotsiaalkomisjon, klubi "Meelespea"

TASUTA

Seoses remonditöödega
Suure-Jaani Gümnaasiumis
toimub
**õpikute laenutus ja
töövihikute müük**
alates 1. septembrist

Ostan 20 m³ kuivi küttepuid

Telefon 437 1145 Aave Toomsalu

Niidan murutraktoriga **murru**

Telefon 505 4105

FOTOGRAAF Jaanus Siim

teeb Suure-Jaanis, Köleri tn 3

ateljefotosid

dokumendipildist perepildini.

Eelnev kokkulepe

Telefonidel 437 2001 või 517 8704

Ootame Teid kõiki reedel, **13. augustil**,
algusega kell **20.00**
Olustvere järve äärde meelelahutusfestivalile

O'Lust Fest

Peaesineja **ANNE VESKI**

Saate näha Silvia Soro kontsertendust

Va(õ)lla naljad

naljatavad **Jaana Kukk, Aarne Soro**

Esinevad

Ané, Carin, Gunnar Loho, Arnold Oksmaa,
Liiwimaa Laulupalsami Karaokevõistluse
finalistid.

Karaoke suurel ekraanil!!!

Üllatusesineja uus ansambel C'est La Vie

Õhtut juhhib **Raimo Aas**

Pääse 60 krooni

lastele kuni 12 a ja pensionäridele 30 krooni

Vaata lisa www.emagentuuree

Janne ja Kalle Lüllil
sündis 30. juunil
tütar **MINNAMARI**

Raili Rehemaal ja Aivar Vestil
sündis 05. juulil
tütar **ANNIKA** Rehemaa

Jaana Vanzulil ja Indrek Palmistel
sündis 21. juulil
tütar **INGRID** Palmiste

Kristiina Lebedeval
sündis 27. juulil
poeg **KRISTO**

Mälestame

LOREIDA REBANE

19.06.1916 - 06.07.2004

OSKAR SOOP 12.05.1945 - 09.07.2004

LIISA KIMMEL

30.09.1918 - 11.07.2004

LYDIA VALDNA

21.05.1925 - 14.07.2004

ANNA SAMUEL

16.05.1913 - 17.07.2004

VOLDEMAR LUHT

19.03.1919 - 21.07.2004

MATHILDE KAASIKU

02.09.1913 - 25.07.2004

JELISAVETA HANSEN

02.04.1907 - 27.07.2004

RÜNNO GRÜNBAUM

07.09.1980 - 27.07.2004

VÄINO LIPPA 03.07.1949 - 28.07.2004

ÕNNTILEME SÜNNIPÄEVALAPSI!

SUURE-JAANI LINN

ELLA TIRMANN 05.08.1921 83

MEERI JANNO 23.08.1921 83

LUDMILLA REIMANN

14.08.1923 81

ALEKSANDER LIHO 07.08.1924 80

MARJU JUURAK 21.08.1944 60

REET MAIDLA 22.08.1944 60

ELMI GRAVERSON 30.08.1954 50

SUURE-JAANI VALD

ANNA PALITS 25.08.1910 94

LIINA JÜRGEN 26.08.1917 87

ALEKSEI JOHANSON

21.08.1918 86

ERNA SILD 05.08.1922 82

ERMILDA LINDER 28.08.1922 82

HERMELINDE REESALU

19.08.1923 81

ELLI-MARIE KOOLMAN

23.08.1923 81

ENDLA LINNAMÄGI 02.08.1924 80

META MARGUS 14.08.1924 80

HELMA TAMME 23.08.1924 80

ELFRIEDE UDELT 18.08.1934 70

OSVALD PAAS 21.08.1934 70

HELGI SOOPA 08.08.1939 65

HEINO TÄÄKER 23.08.1939 65

KALEV ANNILO 25.08.1939 65

VILLU ADAMSON 06.08.1944 60

LINDA ŠAVEL 05.08.1949 55

VALVE LINDER 27.08.1949 55

MALLE RAIDSALU 08.08.1954 50

NIINA ADAMSON 12.08.1954 50

HELJU PETERSON 13.08.1954 50

MADIS JÜRIADO 15.08.1954 50

ELLE KAIS 27.08.1954 50

OLUSTVERE VALD

MARTA TÕNISSOO 17.08.1910 94

HELMİ KOLK 01.08.1918 86

LINDA SUBI 18.08.1918 86

KARELL KALJUSTE 29.08.1918 86

LINDA KALJUSTE 31.08.1919 85

PAULINE JUK 17.08.1921 83

IDA ARUSTE 30.08.1923 81

ELVI VIKS 16.08.1929 75

TIINA PALU 21.08.1954 50

ASTA ENN 26.08.1954 50

Reklaamkuulutuse
(kuni 250 tähemärki) hind:
ettevõtjal 150.- krooni,
eraisikul 15.- krooni.
Avaldame vaid reklaami, mille
eest on eelneva kuu viimaseks
tööpäevaks tasutud.
Toimetusel on õigus artiklite
teksti redigeerida-lühendada.

Toimetaja
Leili Kuusk 522 1859
Lembitu pst 42, Suure-Jaani
tel 437 1145 (tööl)
leili@suure-jaani.ee
Toimetaja-abi fotograaf
Jaanus Siim
tel 437 2001, 517 8704
jaanus@suure-jaani.ee

Kontaktisikud:
Suure-Jaani Linnavalitsus
Aili Adamson tel 437 1145
faks 437 1271
suure-jaani@suure-jaani.ee
Suure-Jaani Vallavalitsus
Märt Perve tel 435 5431
faks 435 5439
mart@vald.s-jaani.ee

Olustvere Vallavalitsus
Silvi Raudmets tel 437 4266
faks 437 4389
olustverev@alex.vil.ee
Suure-Jaani Gümnaasium
Suure-Jaani Gümnaasium
Priit Toobal tel 437 2053,
5557 2377
priit@sjg.edu.ee

Küljendus
Külliky Lohu
5345 3423
kiky@s-jaani.ee

Trükk
OÜ Vali Press tel 775 2491
Pajusi mnt 22, Põltsamaa
vali@estpak.ee

LEOLE Kolme omavalitsuse infoleht
ilmub 1 kord kuus

e-post: leole@vald.s-jaani.ee

<http://www.suure-jaani.ee/leole>